

Arrest

**nr. 164 917 van 30 maart 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 28 april 2015 diende verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 20 oktober 2015 nam de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna verkort: de Commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2015 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 10/08/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 18 september 2015 van 14u tot 17u30, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Grossi loco meester Termonia, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawadle-clan te behoren. U bent geboren in het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan. U bent opgevoed door uw oom en woonde heel uw leven in Halgan. Uw ouders, broer en zussen woonden in de stad Beletweyne. Uw oom was een veehandelaar. U handelde zelf ook in vee. Op een dag vervoerden jullie dieren naar de stad Bulo Burto voor de Djiboutiaanse troepen. Op de terugweg naar Halgan werden jullie door Al Shabaab opgepakt. U werd zes dagen vastgehouden waarna u wist te ontsnappen. U bent naar uw ouders in Beletweyne gegaan. Vervolgens bent u met het vliegtuig naar Mogadishu gereisd om vandaar het land te verlaten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan. Vooreerst kunnen er ernstige vragen gesteld worden met betrekking tot uw geografische kennis van uw regio. Zo blijkt u verschillende dorpen in uw district te kennen (CGVS, p. 9). U blijkt eveneens een zeer gedetailleerde kennis te hebben van de stad Beletweyne (CGVS, p. 18). Echter, wanneer u geconfronteerd wordt met de twee dorpen die het dichtst bij Halgan liggen – op slechts enkele kilometers – blijkt u nog nooit van deze dorpen gehoord te hebben (CGVS, p. 13 en 14). Verder beweert u zelf in het dorp Boco te zijn geweest omdat veel van uw klanten daar wonen. U voegt hier spontaan aan toe dat dit dorp dichtbij is en slechts op veertig minuten van Halgan ligt (CGVS, p. 8 en 10). Echter, gevraagd om de weg te beschrijven naar Boco en te vermelden wat men onderweg allemaal tegenkomt zegt u dat er alleen maar bomen en struiken tussen liggen en geen dorpen (CGVS, p. 10). Volgens de kaart ligt het dorp Garsiyani op de weg naar Boco en moet u in de buurt van het dorp de afslag voor de weg naar Boco nemen.

Bovendien is het zeer opmerkelijk dat u niet kan bepalen hoe ver het dorp Garsiyani van Halgan ligt. Dit dorp ligt op de weg naar zowel Boco als Beletweyne, waar u regelmatig kwam (CGVS, p. 5). U wordt gevraagd hoe ver Garsiyani van Halgan ligt maar u verklaart dit niet te weten (CGVS, p. 9). U wordt dan gevraagd te verklaren waarom u dit niet weet – aangezien u er wel vaak bent gepasseerd – maar u kan louter zeggen dat men een auto nodig heeft om het aantal kilometers te bepalen (CGVS, p. 9). Wat betreft de reistijd zegt u dat mensen bij jullie geen belang hechten aan tijd en voegt u hier uiteindelijk aan toe dat het niet langer dan een uur kan zijn (CGVS, p. 9). De vaststelling dat u aangaande Boco spontaan vermeldde dat het op een veertigtal minuten ligt en dat u met betrekking tot het dorp Garsiyani

– dat u nochtans vaak bent gepasseerd op weg naar Beletweyne en dat tevens het dorp is waar men de weg richting Boco moet nemen – pas na enkele pogingen gist dat het niet verder dan een uur kan zijn doet uw kennis weinig doorleefd overkomen.

U blijkt verder vreemd genoeg over een gedetailleerde geografische kennis van de stad Beletweyne te beschikken (CGVS, p. 18). Zo zegt u zelfs, wanneer u gevraagd wordt naar welke steden de verschillende hoofdwegen vanuit Beletweyne lopen – hoewel u er nooit geweest bent – dat de weg vanuit Beletweyne “aan de rechterkant” uiteindelijk “afbuigt” en verder doorgaat naar het stadje Mataban (CGVS, p. 14). Op de kaart blijkt inderdaad dat de weg aan de rechterkant van Beletweyne afbuigt richting Mataban. Deze weg loopt in de andere richting naar de stad Tieglo in de provincie Bakool. Echter, wat betreft andere richting van de hoofdwegen in de stad Beletweyne blijkt u geen kennis te hebben. U zegt dat de weg “naar het noorden” richting Bay of Bakool gaat (CGVS, p. 14). De vraag wordt nog enkele malen gesteld maar u kan geen concrete informatie geven. Het feit dat u een perfect volgens de kaart overeenkomstige beschrijving kan geven van de weg naar Mataban maar dat u geen idee hebt naar welke stad die weg doorheen Beletweyne naar de andere kant loopt en dat u zelfs niet weet welke provincie in die richting ligt maakt uw kennis zeer inconsistent en doet dit ingestudeerd overkomen.

Uw verklaringen met betrekking tot de droogte van 2011 zijn evenmin overtuigend. Gevraagd om te vertellen over uw ervaringen tijdens die periode en hoe u, als veehandelaar, deze langdurige droogte wist door te komen zegt u vreemd genoeg dat u persoonlijk niet zo veel heeft meegemaakt. U voegt hier nog aan toe dat er minder vee was om te verkopen (CGVS, p. 16). U wordt dan gevraagd of u zelf iets merkte van de extreme droogte en het feit dat veel mensen hier ernstig onder leden maar opnieuw zegt u dat u niet veel merkte en persoonlijk niet veel heeft meegemaakt (CGVS, p. 16). U wordt vervolgens gevraagd waaraan u dan kon merken dat er een ernstige droogte de regio teisterde met een hoge humanitaire tol als gevolg – behalve aan het feit dat er minder vee was – waarop u nog louter weet toe te voegen dat het warm was, dat er weinig water was en dat de mensen mager waren (CGVS, p. 16). U wordt aangespoord om nog verder te gaan maar u kan slechts nog meegeven dat goederen duurder waren (CGVS, p. 17). Uw verklaringen zijn allerminst doorleefd. Uit informatie blijkt de droogte in 2011 in Oost-Afrika een grote humanitaire ramp te hebben meegebracht met een hongersnood in grote delen van Somalië als gevolg. De provincie Hiraan was een van de hardst getroffen regio's. Het feit dat u beweert een handelaar in veedieren te zijn in een dorpje in ruraal Somalië maar dat u verklaart weinig te hebben gemerkt van deze catastrofe, die lange tijd wereldnieuws was, maakt uw verblijf in Halgan in deze periode ongeloofwaardig.

U blijkt ook niet op de hoogte te zijn van de recente politieke situatie in uw regio. Zo blijkt uit informatie dat Al Shabaab in 2014 uit uw dorp verjaagd werd door de Somalische en buitenlandse troepen. Zelf zegt u dat Al Shabaab pas na uw vertrek, in april 2015, verjaagd is geweest uit uw dorp (CGVS, p. 12 en 17). Uit informatie blijkt inderdaad dat Al Shabaab in augustus 2015 uit Halgan verjaagd werd. Echter gevraagd of dit ooit voor uw vertrek al eerder was gebeurd zegt u van niet (CGVS, p. 12). Het feit dat u niet weet dat Al Shabaab minder dan een jaar voor uw vertrek verjaagd is uit uw dorp – en dit later dan weer innam – doet ernstig twijfelen aan uw afkomst uit dit dorp.

Verder zegt u dat er in 2006 een zware overstroming is geweest in uw regio (CGVS, p. 16). Gevraagd of er na 2006 nog dergelijke overstromingen zijn voorgevallen haalt u alleen nog het jaar 2011 aan (CGVS, p. 16). Uit informatie blijkt echter nog dat in 2012 en eind 2014, kort voor uw vertrek, nog zware overstromingen zijn geweest in de stad Beletweyne – waar uw familie woont en u vaak kwam – met duizenden ontheemden als gevolg. Gezien uw familie in de wijken Bundoweyn en Koshi wonen, wijken die volgens informatie zwaar getroffen werden door overstromingen, kan verwacht worden dat u dit zou weten (CGVS, p. 16).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiraan en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18 september 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Hiraan. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto (CGVS, p. 17).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielaanvraag op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië, niet aangewezen is dat u naar Zuid- en Centraal-Somalië zou worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Eerste middel

Schending van artikel 1A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, en schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Doordat het Commissariaat-generaal in haar beslissing van 20 oktober 2015 stelt :

"Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. [...] Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming."

Terwijl overeenkomstig artikel 1A van het Verdrag van Genève:

[citaat artikel 1, A, 2 van het vluchtelingenverdrag]

Dat verzoeker wel degelijk onder de definitie van 'vluchteling' valt in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève indien hij zijn Somalische nationaliteit en afkomst kan bewijzen. Het is namelijk zo dat de Somalische regering momenteel niet in staat is om zijn burgers voldoende bescherming te bieden tegen daden van vervolging door de terroristische groepering Al Shabaab, die ook grote delen van het zuiden en het centrum van het land nog steeds in zijn greep heeft.

Dat het CGVS verzoekers Somalische nationaliteit niet aannemelijk acht en er dan ook geen probleem van maakt om verzoekers asielaanvraag af te wijzen. In navolging van deze beslissing is verzoeker op bezoek gegaan bij de Somalische ambassade te Brussel.

Dat de Somalische ambassade te Brussel aan verzoeker twee documenten aflevert die onomstoten diens Somalische nationaliteit en afkomst bewijzen:

1) Verklaring van geboorte (stuk 2), afgeleverd door de Somalische ambassade in België op 3 november 2015, en ondertekend door ambassadeur H.E. Ali Said Faqi.

2) Verklaring van nationaliteit (stuk 3), afgeleverd door de Somalische ambassade in België op 3 november 2015, en ondertekend door ambassadeur H.E. Ali Said Faqi.

Dat het hier om documenten gaat die uitgaan van de 'Federale Republiek Somalië' en niet om Somaliland of Puntland. Verzoeker is dus wel degelijk afkomstig uit dat deel van Somalië (Centraal- en Zuid-) waar de situatie nog steeds onveilig is. Overigens staat in beide documenten uitdrukkelijk vermeld dat verzoeker afkomstig is uit Halgan, zoals hij ook al beweerde op het CGVS.

Dat artikel 48/3, §2 van de Belgische Vreemdelingenwet een verduidelijking brengt bij het begrip 'vervolging' uit de Conventie van Genève:

[citaat artikel 48/3, § 2, van de vreemdelingenwet]

Dat verzoeker, die wel degelijk zijn Somalische afkomst en nationaliteit bewezen heeft, omwille van zijn Somalische afkomst en nationaliteit daden van vervolging moet ondergaan die de vorm kunnen aannemen van daden van lichamelijk of geestelijk geweld, wettelijke maatregelen die discriminerend zijn, onevenredige of discriminerende vervolging of ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen.

Dat in het rapport 'World Report 2015: Somalia' van Human Rights Watch (stuk 4) duidelijk vermeld staat dat de Somalische regering faalt om bescherming te bieden aan de burgers in de gebieden die onder hun controle staan. Het regeringsleger maakt zich zelfs zelf schuldig aan misdaden tegen de menselijkheid en ook Al Shabaab pleegt nog steeds regelmatig aanslagen op burgerdoelwitten.

Dat verzoeker in zijn hoedanigheid van Somalisch staatsburger onmogelijk kan teruggestuurd worden naar zijn land van herkomst, gezien de situatie aldaar nog steeds onveilig is. Indien verzoeker geen recht heeft op de vluchtelingenstatus, zou hij minstens de subsidiaire beschermingsstatus moeten verkrijgen op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat het CGVS, door aan verzoeker zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren artikel 1A van het Verdrag van Genève, en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Tweede Middel

Schending van artikel 33.1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève, namelijk het beginsel van non-refoulement:

Doordat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing van 20 oktober 2015 stelt :

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. [...] Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfsplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.”

terwijl artikel 33.1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève het volgende bepaald:

[citaat artikel 33, 1 van het vluchtelingenverdrag]

Dat verzoeker in dit verzoekschrift duidelijk zijn afkomst uit Zuid- en/of Centraal-Somalië kon aantonen. Hierdoor wordt de conclusie van de bestreden beslissing zonder voorwerp. Daarin staat immers vermeld dat het niet aangewezen is dat verzoeker naar Zuid- en Centraal-Somalië zou worden teruggeleid omdat er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beweerde afkomst uit dit gebied. Aangezien nu vaststaat dat verzoeker wel uit deze herkomstplaats afkomstig is, kan men op basis van de bestreden beslissing dan ook niets anders doen dan verzoeker terugleiden naar Zuid- en Centraal-Somalië indien de asielaanvraag ook in beroep zou worden afgewezen.

Dat verzoeker bij een eventuele verplichte terugkeer naar Somalië zal worden teruggeleid tot binnen de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd worden. Het is nu eenmaal zo dat het terugleiden van burgers naar een onveilig gebied als Zuid- en Centraal-Somalië automatisch een schending uitmaakt van het beginsel van non-refoulement dat vervat zit in artikel 33.1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève.

Dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikel 33.1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Derde middel

Schending van artikel 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk het zorgvuldigheidsbeginsel.

Doordat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing van 20 oktober 2015 stelt:

“U blijkt verder vreemd genoeg over een gedetailleerde geografische kennis van de stad Beletweyne te beschikken. Zo zegt u zelfs, wanneer u gevraagd wordt naar welke steden de verschillende hoofdwegen vanuit Beletweyne lopen – hoewel u er nooit geweest bent – dat de weg naar Beletweyne aan de rechterkant uiteindelijk afbuigt en verder doorgaat naar het stadje Mataban.”

“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiraan en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

terwijl overeenkomstig artikel 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen:

[citaat artikel 4 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003]

Artikel 27 van datzelfde Koninklijk Besluit geeft meer uitleg over wat er nu precies bedoeld wordt met een individueel, objectief en onpartijdig onderzoek:

[citaat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003]

Dat verzoekers kennis betreffende zijn onmiddellijke leefomgeving in Somalië helemaal niet zo beperkt is als verwerende partij laat uitschijnen. Zo kon hij verschillende dorpen in zijn district correct bij naam noemen en gaf hij zelfs blijk van een gedetailleerde kennis van de stad Beletweyne. In de bestreden beslissing verwijt men verzoeker dat deze kennis een ingestudeerd karakter heeft omdat hij zogezegd nooit in Beletweyne zou geweest zijn, doch tijdens het interview op het CGVS wist verzoeker wel degelijk te melden dat hij in deze stad regelmatig zijn familie bezocht (gehoorverslag CGVS blz. 5, stuk 5):

“– Hoe vaak bezocht je uw familie in Beletweyne?

– Elke keer als ik de kans had, ik verkocht vee zodra ik de kans kreeg om hen op te zoeken in Beletweyne deed ik dat, maar ik ging ook meteen terug.”

Dat een individueel, objectief en onpartijdig onderzoek zou moeten inhouden dat verwerende partij wel degelijk rekening houdt met de verklaringen van verzoeker. Wanneer verzoeker dan duidelijk aan het begin van zijn interview zegt dat hij regelmatig in Beletweyne kwam om zijn familie te bezoeken, zou dat voor het CGVS toch zijn gedetailleerde kennis over deze stad moeten verklaren?

Dat de bestreden beslissing hoegenaamd geen rekening houdt met verzoekers verklaringen en hier dus onmogelijk van een individueel, objectief en onpartijdig onderzoek kan gesproken worden.

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel, als één van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het volgende inhoudt:

“De overheid moet een besluit zorgvuldig voorbereiden en nemen: correcte behandeling van de burger, zorgvuldig onderzoek naar de feiten en belangen, procedure goed volgen en deugdelijke besluitvorming.”

Dat de verwerende partij in haar besluitvorming hoegenaamd niet zorgvuldig te werk is gegaan. Wanneer de overheid concludeert dat iemands kennis betreffende een stad te gedetailleerd is om geloofwaardig te zijn, terwijl deze persoon zelf verklaarde regelmatig in deze stad geweest te zijn omdat zijn familie daar woonde, kunnen we onmogelijk spreken van correcte behandeling van de burger en een zorgvuldig onderzoek.

Dat de artikel 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en het zorgvuldigheidsbeginsel hier duidelijk geschonden worden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

BESLUIT

Verzoeker heeft zo goed als hij kon uitleg verschaft over de ernstige problemen die hij heeft in Somalië. Hij heeft een doorleefd verhaal verteld en kon vele details weergeven over zijn leven in Somalië. Hij kon in beroep ook zijn Somalische afkomst en nationaliteit bewijzen.

Op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers Somalische afkomst besluiten is dan ook zowel onredelijk als onrechtmatig.

De bestreden beslissing mist dan ook voldoende feitelijke en juridische motivering en tegenpartij schendt artikelen 1 en 33 van het Verdrag van Genève, artikelen 48.3 en 48.4 van de Vreemdelingenwet en artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en de beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk het zorgvuldigheidsbeginsel.

Concluderend mag dan ook gesteld worden dat verzoeker in de mate van het mogelijke zijn volledige medewerking heeft verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover hij kennis heeft te hebben vermeld. Zijn verklaringen zijn voldoende coherent, geloofwaardig en niet tegenstrijdig met algemeen gekende feiten.

In hoofde van verzoeker bestaat wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van

art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk.”

2.2. De Raad wijst erop dat hij *in casu* over volheid van rechtsmacht beschikt, zodat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier en het verzoekschrift. De devolutieve werking van het

beroep heeft tot gevolg dat een onderzoek naar een eventuele schending van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 4 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en van het zorgvuldigheidsbeginsel, vervat zit in de beoordeling van verzoekers asielaanvraag door de Raad. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf, hij moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

Krachtens artikel 48/6 van de vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De Commissaris-generaal of de Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. Verzoeker betwist in het derde middel de motivering van de bestreden beslissing wat zijn beperkte kennis van zijn onmiddellijke leefomgeving betreft. Hij gaat er aan voorbij dat de Commissaris-generaal deze kennis onderuit heeft gehaald met de verwijzing naar het weinig doorleefde karakter van zijn verklaringen over de dorpen in de onmiddellijke omgeving van Halgan en beperkt zijn kritiek tot de opmerking dat de Commissaris-generaal verkeerd heeft vermeld dat hij zogezegd nooit in Beletweyne zou zijn geweest. Uit het geheel van de motivering blijkt echter dat deze kritiek betrekking heeft op een materiële vergissing, zoals ook wordt aangegeven in de nota met opmerkingen. Bovendien blijkt de kwestieuze zin tussen gedachtestreepjes eerder betrekking te hebben op het feit dat verzoeker nooit in Mataban is geweest, maar wel de kaartkennis heeft dat de weg ernaartoe afbuigt. Verzoeker laat de overige motieven, met name (i) de ongeloofwaardige verklaringen over de droogte van 2011, (ii) het gebrek aan kennis van de recente politieke situatie in de regio en (iii) de onwetendheid over de zware overstromingen in 2012 en eind 2014, ongemoeid. Deze motieven zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

2.4. Verzoeker steunt zijn grieven in het eerste middel op een *“Declaration of Birth”* van 3 november 2015 van de Somalische ambassade, op een *“Declaration of Nationality”* van 3 november 2015 van de Somalische ambassade en op een rapport *“World Report 2015: Somalia – Events of 2014”* van Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 2-4).

Een document is echter slechts één element in het asielrelaas en de bewijswaarde hangt af van de verklaringen van verzoeker en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker maakt overigens niet aannemelijk dat de neergelegde identiteitsdocumenten waarachtig en betrouwbaar zijn. In de bestreden beslissing werd vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij de Somalische nationaliteit bezit, noch dat hij afkomstig is uit Halgan. De *“Declaration of Birth”* en de *“Declaration of Nationality”*, uitgereikt door de Somalische ambassadeur te Brussel, kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid zoals weergegeven in de bestreden beslissing over verzoekers herkomst niet herstellen. Dienaangaande kan uit de COI Focus *“Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van 1 april 2014, toegevoegd aan de verweernota, over “4.

De uitreikingsprocedure door Somalische ambassades” worden aangehaald: *“In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten*

worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn." In deze informatie kan ook gelezen worden dat de ambassade niet kan beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. De door verzoeker neergelegde stukken geven immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Verzoeker kan aldus, om deze redenen, mits het neerleggen de "Declaration of Birth" en de "Declaration of Nationality" van de Somalische ambassade noch zijn land van herkomst, noch zijn afkomst uit Halgan, aannemelijk maken. Omdat er geen geloof wordt gehecht aan de Somalische nationaliteit van verzoeker, zijn de uiteenzettingen over en verwijzingen naar informatie van Human Rights Watch betreffende de onveilige situatie in Somalië *in casu* niet relevant.

2.4. Verzoeker kan in zijn toelichting bij het tweede middel niet worden bijgetreden, noch dat hij heeft aangetoond dat hij afkomstig is uit Zuid- of Centraal Somalië, noch dat hij bij een eventuele verplichte terugkeer naar Somalië als vluchteling zal worden teruggeleid tot binnen de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd worden. Artikel 33 van het vluchtelingenverdrag voorziet in een verbod tot uitzetting of terugleiding dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan de vreemdeling, die als vluchteling is erkend, verplicht zou worden naar zijn land van herkomst terug te keren. Aangezien verzoeker niet als vluchteling erkend wordt, kan hij een schending van dit artikel niet dienstig aanvoeren.

2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel in de zin van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, concludeert de Raad dat verzoeker de vluchtelingstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet wordt geweigerd.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen, noch dat substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP